

Sygn. akt: I C 1294/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	Sędzia SR Aleksandra Gawlas
Protokolant:	sekr. sądowy Wioletta Bartołod

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. w Kędzierzynie-Koźlu

sprawy z powództwa Kancelarii (...) S.A. w K.

przeciwko D. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. R. na rzecz strony powodowej Kancelarii (...) S.A. w K. kwotę 690 zł (słownie złotych: sześćset dziewięćdziesiąt 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 01.11.2013 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie ;

III. zasądza od pozwanego D. R. na rzecz strony powodowej Kancelarii (...) S.A. w K. kwotę 128,28 zł tytułem kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1294/15

UZASADNIENIE

Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpiła przeciwko D. R. z powództwem o zapłatę kwoty 1117,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 01.11.2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 30.06.2015 r. powód nabył od (...) Sp. z o.o. w W. (wcześniej (...) Sp. z o.o. w W.) wierzytelność wobec pozwanego w kwocie 1117,88 zł. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Świadczenie nie zostało spełnione.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie, nie stawił się również na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w dniu 19.07.2013 r. zawarł z (...) Sp. z o.o. w W., jako poprzednikiem prawnym (...) Sp. z o.o. w W., umowę ramową pożyczki krótkoterminowej, na podstawie której (...) Sp. z o.o. w W. jako pożyczkodawca, zobowiązał

się udzielić pożyczkobiorcy D. R. pożyczki w kwocie 690 zł, na wniosek złożony drogą elektroniczną. Zawarcie umowy nastąpiło przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, poprzez utworzenie przez pozwanego na stronie internetowej pożyczkodawcy www.kredito24.pl „konta użytkownika”. W tym celu pożyczkobiorca wypełnił formularz rejestracyjny oraz zaakceptował treść warunków umowy. Następnie pozwany uiścił 0,01 zł tytułem opłaty rejestracyjnej, a pożyczkodawca dokonał weryfikacji zgodności danych wykorzystywanych w toku tworzenia konta z danymi z przelewu dokonanego przez pożyczkobiorcę. Pożyczkodawca przesłał pozwanemu warunki umowy.

Dowód: ramowa umowa pożyczki k. 23 a- 26, warunki pożyczki k. 23.

Pozwany otrzymał pożyczkę w łącznej kwocie 690 zł w dniu 19.07.2013r.

Dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k. 27.

Dnia 30.06.2015 r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. w W., jako następcą prawnym (...) Sp. z o.o. w W., umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której nabył m.in. wierzytelność w stosunku do D. R. z tytułu umowy pożyczki z dnia 19.07.2013r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 30.06.2015 r. k. 17-20.

Pismem z dnia 30.06.2015 r. Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 1117,88 zł, w terminie 7 dni, z tytułu zaciągniętego zobowiązania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30.06.2015 r. k. 21.

Pozwany nie uiścił należności opisanej w piśmie powoda z dnia 30.06.2015r.

Dowód: bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Ustalenia faktyczne zostały poczynione na podstawie dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.).

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne oraz art. 3 k.p.c. zobowiązujący strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Ciężar dowodu spoczywa na powodzie, aż do udowodnienia faktów będących podstawą żądania. Później następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną.

Jak stanowi art. 354 § 1 k.c., dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

W świetle art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W ocenie sądu strona powodowa wykazała zasadność roszczenia, tak w zakresie zaciągniętej przez pozwanego pożyczki krótkoterminowej i niespłacenia pożyczki w umówionym terminie, jak i przeniesienia wierzytelności z tytułu tego zobowiązania na rzecz powoda. Cesja wierzytelności została przez stronę powodową właściwie udokumentowana, zaś w załączniku do dokumentu zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanego. Z tej przyczyny sąd uwzględnił

żądanie, co do należności głównej w kwocie 690 zł, jak i odsetek ustawowych liczonych od dnia 01.11.2013 r. (art. 481 k.c. oraz art. 481 k.c. z uwzględnieniem jego nowelizacji z dnia 09.10.2015, Dz. U. 2015, poz. 1830).

Natomiast za nieudowodnione sąd uznał żądanie pozwu w zakresie zapłaty pozostałej części żądanej kwoty, tj. w łącznej wysokości 427,88 zł. Niewątpliwie to na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, jakie elementy cząstkowe składają się na dochodzone roszczenie. Tymczasem strona powodowa w uzasadnieniu pozwu ograniczyła się do lakonicznego stwierdzenia, że uzgodniona i zaakceptowana całkowita należność z tytułu umowy pożyczki, którą pozwany zobowiązał się zwrócić, wynosi 1117,88 zł, z czego kwota pożyczki to 690 zł. Nie wyjaśnił natomiast, jakie wartości cząstkowe, z tytułu jakich należności, składają się na roszczenie w kwocie 427,88 zł. Sąd tym samym nie miał możliwości dokonania weryfikacji, tak prawidłowości ich obliczenia, jak i zasadności obciążenia nimi pozwanego. Nie wiadomo, czy w skład pozostałej części należności w łącznej wysokości 427,88 zł wchodzi koszty windykacyjne, opłaty, odsetki, czy prowizja. Taki stan rzeczy skutkowało oddaleniem powództwa w części dotyczącej należności w kwocie 427,88 zł.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawiał się również na rozprawę, wobec czego należało wydać wyrok zaoczny.

W tym stanie rzeczy sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 690 zł, oddalając powództwo w zakresie kwoty 427,88 zł.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności uzasadnia z kolei przepis art. 333 § 1 punkt 3 k.p.c., który nakazuje, w przypadku wydania wyroku zaocznego, nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia art. 100 k.p.c. zdanie drugie, albowiem strona powodowa utrzymała się ze zgłoszonym roszczeniem w wysokości 61 %. Na zasądzoną kwotę w wysokości 128,28 zł składa się proporcjonalnie pomniejszona należność z tytułu wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika – 180 zł, zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radcowskie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 roku Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłata od pozwu w kwocie 30 zł oraz uiszczona przez stronę powodową prowizja e-C. w kwocie 0,30 zł.

Biorąc pod rozwagę poczynione ustalenia faktyczne, treść przywołanych przepisów prawa oraz przeprowadzone rozważania należało orzec jak w sentencji.